

На друга-та страна на сърце-то сж написаны слова: „Ктò ны различитъ отъ любвѣ божіа; скорбь ли иль тѣснота, иль гонѣніе, иль гладъ, иль нагота, иль вѣда, иль мѣчь: Но ѡсіхъ всѣхъ преповѣждаемъ за възлюбшаго ны,“ (Рым. 8. 35. и 37.)

Съ такъвъ начинъ като се утвърди вѣра-та и любовь-та въ сърце-то, слѣжатъ за основаніе на сички-тѣ добродѣтели.

В.

Въ средъ сърце-то се види сватый хлѣвъ, на около написано (Иисусъ моѡ любовь.) То значи, какъ той е истинный христіанииз, който е много гладенъ за истина-та, гладенъ за духовны-тѣ пищи на животныйатъ хлѣвъ, който слаза омъ небо-то за животъ намѣратъ. „Отѣцъ моѡ дастъ вамъ хлѣба истиннаго съ иевѣсѣ хлѣвъ бо Божій есть сходяій съ неѣсѣ, и даій живѡтъ мѣрѡ. (Іоан. 6. 32. 33.)

Съ този живъ и животворящъ хлѣвъ той храни и укрѣплава въ себѣ си вѣра-та и любовь-та! Често зема свато приобщеніе; отъ което добыва благодатна сила и животъ вѣченъ, както що е казалъ самъ си Иисусъ Христосъ: Идѡй моѡ плѡтъ, и пїай моѡ кръвъ, имать живѡтъ вѣчны, и пакъ: Идѡй моѡ плѡтъ, и пїай моѡ кръвъ, во мнѣ пребываѣтъ, и азъ въ нѣмъ. (Іоан. 6. 54. и 56.)